

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಂದರವೀ ಕನಸು ಅರಳುವ ಗ್ರಾಮ. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕನಸುಕಂಗಳ ಹುಡುಗ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸೆಳೆದಳೊಬ್ಬಳು ಎರಡು ಜಡೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಅದೇವೇಳೆಗೆ ಜೊತೆಯಾದುದು ಸಕಲ ಕಲಾವಲ್ಲಭ ಹರೀಂದ್ರ. ಗೆಳೆಯನ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಹುಡುಗನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಕನಸುಗಳು ಮೊಳೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರಿನ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ಸಿಡುಬು ಕೂಡ ಊರಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು.

ಅವಳು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಯತ್ತ ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದೀಯಮ್ಮಾ ಅಂತ ಕೂಡ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಪ್ಪ ಒಬ್ಬರೇ ನಿಭಾಯಿಸಿ ದರು. ಕಿಟ್ಟನ್ ಮೇಸ್ಟ್ರಿ ಹೇಳಿದ್ದು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಎದ್ದಿದೆಯೆಂದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಗೋದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾಯಿಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ತಂಗಿಯ ನಂತರ ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಬಂತು ಅದೇ ಕಾಯಿಲೆ.

‘ನೀನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಡ’ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಭಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಗಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಹಲಸಿನೆಲೆಯನ್ನು ಚಂಚದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕುಡಿದೆ. ಒಳಗಿ ನಿಂದ ಅಮ್ಮನ ನರಳಾಟ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಿಟಕಿ ಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಇಣಕಿ ಕೂಡ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲೂ ತಯಾರಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಈ ಕಾಯಿಲೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಸಿಡುಬು ಬಂದರೆ! ಹೋ! ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತುವ ಭೀಕರ ರೂಪಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವನು ಹಾಡುವ ಜಾನಪದ ಗೀತೆ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

‘ಸಿಡುಬಿನಿಂದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನನಗೆ, ಸಿಡುಬು ಕಾಯಿಲೆ ಬಾರದ, ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿಯಿರುವ ನೀವು ಏನಾದರೂ ನೀಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.’

ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗೇನೋ ಇದ್ದೀನಿ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಮೀಸೆ, ಮೊಡವೆ, ಉಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಕೆನ್ನೆಗಳು. ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳದಂತೆ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದನೆಯ ತಲೆಗೂದಲು ಕೈಯಿಂದ ಸರಿಸಿರಿಸಿ ಒಂದು ಗಿಳಿ ಗೂಡನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಭುಜದ ಮೇಲಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪೋಟೊ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಟೈ ಕಟ್ಟಿ, ಕೋಟು ತೊಟ್ಟು, ನಿಂತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿನ್ಯಾಸ!

ಕನ್ನಡಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಿಡುಬು ಬಂದರೆ ಆಗುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಕೋಪ ಮತ್ತು ಭಯ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದವು. ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಅಂಗಳದ ತೆಂಗಿನ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆಸೆದೆ. ಅದು ಭಿದ ಭಿದವಾಯಿತು. ‘ಹೇ... ದೇವೀ...’

ಕಾನಂ ಮೂಲಬನದಲ್ಲಿ ಸಿಡುಬುದೇವತೆಯೇ

ಪ್ರಮುಖ ತೆಯ್ಯಂ. ಮಲೆಯರು ಎಂಬ ಜಾತಿಯವರು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಯಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೌದ್ರ ಮತ್ತು ಲಾಸ್ಯಭಾವಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ಸಿಡುಬುದೇವತೆಯ ತೆಯ್ಯಂ, ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಕಂಡಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಭಯವೆನಿಸಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಕಾನಂ ಮೂಲ ಬನಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಸಿಡುಬು ದೇವತೆಯ ತೆಯ್ಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಹೊರಬರುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಯ ತೆಯ್ಯಂ ಅನ್ನು ಕಾಣಲು.

ಬರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಸಿಡುಬು ಬಂತು. ಅಮ್ಮನ ಮುಖ ಮತ್ತು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕುರ ಎದ್ದು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹಿಂದಿನ ದಿನವಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನುಕು ಹರಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ನರಳುವಿಕೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ರುಕ್ಮಿಣಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದಳು, ‘ಅಣ್ಣಾ ಅಪ್ಪನಿಗೂ...’

ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಹುಣ್ಣುಗಳ ಒಣಗಲು ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿದರೆ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಿಡುಬಿನ ಕಲೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ವರರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ?

‘ಇನ್ನು ನೀನು ಬೇರೆ ನಿಂತು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ. ನಿನಗೂ ಬರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ‘ಅಪ್ಪನಿಗೆ ನನ್ನಂತಲ್ಲ. ಇಡೀ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕುರು ಎದ್ದು ಬಂದಿದೆ.’

ನಾನು ಅಪ್ಪನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಬನದ ಬಯಲಿನಲ್ಲೂ, ತೆಂಗಿನ ತೋಟದ ತಂಪಿನಲ್ಲೂ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದಾಡಿದೆ.

ರಾತ್ರಿ, ಅಪ್ಪನ ಕಾಯಿಲೆ ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಿತು. ದೇಹದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕುರು ತುಂಬಿದವು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪ ಮಂಚದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಂಗಿ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ನಿರ್ಭಾವುಕನಾಗಿ.

ಅದರ ನಂತರ ನಾನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಾಡುಗಿಡಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ತಳ್ಳಿದೆ. ಕಾಡ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು, ಸರ್ಕಿಫಿಟೇಟುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾವನ ಮನೆಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ ನಡೆದೆ. ಬಟ್ಟಲದ ಪುಡಿಮಣ್ಣಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂ ದೂರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ನಾನು ನಡೆಯತೊಡಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ಗರಗಸದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪುರಳಿಮಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಅಪ್ಪ. ಪರಶ್ವಿನಿ ಕಡವ್ ಮುತ್ತಪ್ಪನ ಹಂಗಾಮಿ ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು ಈ ಮಲೆ. ಕುನ್ನತ್ತೂರು ಪಾಡಿಯ ಇಲ್ಲಂ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆ) ನಿಂದ ಇಳಿದು ನಡೆದ ಮುತ್ತಪ್ಪನ್ ಊರೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದಾಡಿದ. ಪುರಳಿಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮುತ್ತಪ್ಪನ್‌ಗೆ ಆ ಸ್ಥಳ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಮಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ಪೂರ್ವದತ್ತಿರುವಾಗ, ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಲಂಬವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮಲೆ ಇದು.

ಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ಝರಿಗಳು. ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೇಟೆಗಾರರು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಪಣೆಯರು, ಅಡಿಯಾಳುಗಳು. ಅವರ ಮೇಲೆ ತೀಯರು (ಈಡಿಗರು). ಪುರಳಿ ಮಲೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ತೀಯರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಪುರಳಿ ಮಲೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಸಾಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಂಡು ಮುತ್ತಪ್ಪನ್ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಚ್ಚೂರಲೆ. ಮಚ್ಚೂರ್ ಮಲೆಯ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸೇಂದಿ ಕದ್ದು ಕುಡಿಯುವುದು ಮುತ್ತಪ್ಪನ ವಿನೋದವಾಗಿತ್ತು.

ಸೇಂದಿ ಇಳಿಸುವ ತೀಯನ್ ಮುತ್ತಪ್ಪನನ್ನು ತಡೆದ. ಬೆಟ್ಟು ತೋರಿಸಿ ತೀಯನನ್ನು ಕೋಲಿನಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮುತ್ತಪ್ಪನ್ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಹತ್ತಿದ. ಸಿಹಿಯಾದ ಎಳೆಸೇಂದಿಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವವರೆಗೆ ಕುಡಿದ. ತೆಂಗಿನಮರದ ಕೆಳಗೆ ತೀಯನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೋದನ, ಕೋಲಿನಂತಾದ ಗಂಡನನ್ನು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅವಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಅತ್ತಳು. ತೆಂಗಿನ ತುತ್ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸೇಂದಿ ಹಿರುತ್ತಿದ್ದ ಗಡ್ಡ ನರತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿದಳು. ‘ಮುತ್ತಪ್ಪಾ, ಈ ಗುಲಾಮನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು...’ ಮುತ್ತಪ್ಪ ಕೆಳಕ್ಕೆಳಿದು ಬಂದ. ತೀಯನನ್ನು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನಷ್ಟೆ. ತಕ್ಷಣ ಅವನು ಮೊದಲಿನಂತಾದ.

ಮುತ್ತಪ್ಪನ ಪವಾಡಗಳನ್ನರಿತವರು ಮುತ್ತಪ್ಪ ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸತೊಡಗಿದರು. ಮುಚ್ಚರೂಮಲೆ, ಪುರಳಿಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ, ಸೇಂದಿ ಕುಡಿದು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತಪ್ಪನನ್ನು ಊರಿನವರು ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಶಾಂತನಾದ ಮುತ್ತಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಪರಚ್ಚೀಂಗ ಕಡವ್ ಎಂಬ ಪರಶ್ವಿನಿ ಕಡವಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ ಮುತ್ತಪ್ಪ.